

Nh m i khi, tôi i đ c cô giáo g i lên đ c bài văn “Em hãy t v ng i m c a mình”.

Tôi ng c cao m t, đnh đ c b c lên gi a l p trong s n ph c c a các b n và c t cao gi ng đ c: “M em là ng i tuy t v i nh t. M đ p nh cô tiên trong tru ên c tích. Mái tóc m dài óng buông xõa ngang l ng. M g i đ u b ng trái b k t nên tóc m v a m t v a suôn. M b o ”L n lên con gái đ ng g i đ u b ng đ u g i mà n u trái b k t g i cho tóc đ p nh c a m”. M có khuôn m t đ p nh trắng r m. M i khi m c i hai hàm răng m tr ng ng n trông đ p l m! M v a đ u dàng l i v a đ m đ ang. Đi làm v , m v a vào b p n u c m cho c gia đnh, t i m l i d y em h c bài, d n đ p nhà c a r i m i đi ng . Nh ng đêm đng tr i tr rét, n a đêm m l i th c gi c đ p l i t m chn cho em... Trong trái tim em, m là t t c , m là cô tiên tu êt v i nh t trong cu c đ i em...”

Đó là nh ng l i v n mà tôi đã đ c ch gái d y đ t v ng i m c a mình. Nh ng bài v n c a tôi luôn đ c đ i m cao vì tr c khi vi t tôi luôn “tham kh o” ý ki n c a ch r i t ng t ng thêm đ di n đ t cho hay. Có l v i trí t ng t ng phong phú nên tôi s m n i ti ng là h c sinh gi i v n c a tr ng.

Đ c xong bài văn t m c a mình, tôi s ng l ng l ng trong ng i và đi v ch trong ti ng v tay c a các b n. Đ i giây lát, cô tôi b o: “Bài văn t m c a b n Duyên r t hay. Câu cú g y g n, di n đ t trôi ch y. Các em nên h c cách di n đ t c a b n đ vi t v n cho hay và ph i đ c thêm nhi u sách. Hôm nay, cô mu n các em nghe thêm m t bài v n n a. Cô m i b n Hùng”.

Tôi thoáng ng c nhiên vì Hùng m côi m t năm 6 tu i, nhà Hùng r t nghèo và Hùng ch h c gi i môn toán. Tôi th m c i khi nghĩ “Ch c Hùng vi t nh ng vi t cu i nên b cô phê bình đây”. Hùng cúi đ u c m t p b c lên b ng và đ c:

Bài văn t m

Tác Giả: H DUYÊN

Thứ Sáu, 31 Tháng 8 Năm 2012 21:28

“ Em không còn m . M m t đã lâu l m r i nên em không nh rõ khuôn m t c a m . M i l n nh m , em ch nhìn lên t m nh trên bàn th m , nh m , th ng m r i ch bi t khóc mà thôi! M m t khi em bé c a em m i m t tu i. Lúc đó ba c c l m vì ph i v a đi làm v a nuôi em và em gái. Em gái c b nh r i khóc hoài. Sáng, ba d y th t s m đ n u cháo đ l y n c pha s a cho em. Mùa m a, nhà d t t không đ ch ng , ba ru em và em gái ng xong r i n m xu ng sà nhà.

Sáng th c d y em đã th y ba n u s n n i cháo và kèm theo t gi y d n:”Con nh ăn sáng r i m i đi h c”. Ba em là công nhân v sinh nên sáng ph i d y th t s m làm s ch đ ng ph tr c khi m i ng i th c gi c. Em chu n b đi h c ba m i tr v lo cho em gái.

Bu i chi u, em đi h c v trông em cho ba đi làm ti p. Ba em c c l m nh ng lúc nào ba cũng d u dàng nh m . Em c ao m mình còn s ng đ đ đ n công vi c cho ba. Em thêm đ c nh các b n có m , đ c m ô m vào lòng, đ c m khâu áo khi b rách, đ c nghe m hát ru em bé ng nh cô T s át nhà. M i l n nghe cô T hát ru con, em l i nh m và n c m t trào ra. Ba b o: “M b y gi đã thành cô tiên t n trên tr i cao, m cũng nh và th ng con l m nên con ph i h c th t gi i m m i vui”.

Em cũng th m h a v i ba, s h c gi i, h c gi i r i m s s ng l i v i cha con mình, ph i không ba?

Em càng l n mái tóc ba càng b c nhi u h n. Nhìn ba t o t n lo cho em và em gái ăn h c, em th ng ba l m ch mong mình nhanh l n đ đi làm giúp ba, nuôi em gái. Em không còn m nh ng ba chính là ng i m vĩ đ i trong cu c đ i em. Em yêu ba vô cùng...”.

Nh ng dòng cu i cùng, Hùng đã đ c trong n c m t, c l p đ u khóc, c cô giáo cũng khóc và không bi t t lúc nào, n c m t c a tôi cũng lăn dài trên khuôn m t c a mình...

Chi u nay, con gái tôi v nói v i tôi: “M d y con bài văn t v m nha m ”. Tôi ôm con gái vào lòng và k l i câu chuy n bài t p làm văn t c a Hùng cách đây h n 20 năm...